

Михаилъ.

Да отидемъ. Колко хубаво свирижтъ! (излизать).

ЯВЛЕНИЕ VI.

Симеонъ (самъ).

Народътъ, радостно посрещна обявлението ми за бой! Мало и голѣмо се зарадва, като са извѣсти че ще ся отправимъ къмъ гордѣливата Византия и съ мечъ въ ръка да потърсимъ своитѣ правдини, удовлетвореніе на царската ми честь! Нѣма по-голѣмо блаженство, отъ да бѣде човѣкъ царъ на единъ побоженъ, честенъ и послушливъ народъ! Народъ, който високо уважава господарьтъ си, като ся покорява на всѣка негова заповѣдь. Тамъ гдѣто нѣма повѣреніе къмъ царя, гдѣто са той неслуша, презира и малоуважа, никой пътъ не е имало редъ въ държавата и успѣхъ въ предприятіята! Българската слава и величіе днесъ е на най-високъ степенъ! И самитѣ ни неприятели признаватъ щастливото време на Българското царство, но тая слава ся е постигнала, единствено съ покорность и довѣріе къмъ царскія ми престолъ. Народътъ напоенъ съ животоносното ученіе на Христа Спасителя, далекко ще прослави своята държава.

ЯВЛЕНИЕ VII.

Същія, Раданъ.

Раданъ.

Господарю! Войскитѣ събрани, очакватъ вашето пришествіе.

Симеонъ.

Добрѣ Радане. Тамъ ли е патриархътъ и боляретѣ?